

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenti sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare înocpe cu prima și
se termină cu ultima lunii, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenti vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Maghiaria.

(m). Să scria anul 1848. Ardealul și
Ungaria erau cuprinse de o mare fer-
bere, de o agitațiune febrilă, care puneau
în vie mișcare toate popoarele acestor
două țeri. Popoarele — moșii și părinții
noștri — erau îngrijate și se gândeau la
mijloacele de apărare, căci nori negri
amenințatori se arătau pe orizont. Un
pericol mare, pericol comun amenința po-
porele Ardealului și Ungariei, care putea
se devie fatal pentru însăși existența lor.

Oare ce pericol se iveau? Pentru
ce erau îngrijate popoarele? Le ame-
ninta vre-un dușman din afară, oarde de
lifle păgâne, ca pe vremea năvălirilor
tătare și turcești?

Nu! Dușmanul care la 1848 se
ridica amenințator asupra naționalităților,
era maghiarismul.

Deja cu ani de zile înainte se in-
ventase maghiarismul și maghiarizarea prin
Szechenyi și Wesselenyi și acești doi

dimpreună cu Kossuth, au fost cei mai
aprigi răspânditori ai acestei idei utopice.
Nu se pretindea nici mai mult, nici mai
puțin, decât maghiarizarea — dacă nu
de voe bună, cu forța — tuturor popoa-
relor nemaghiare.

Poporul maghiar, ușor de însuflețit,
credea în posibilitatea realizării acestui
plan și în fantasia lui înferbentată vedea
deja întemeiată o *Maghiarie*, în care
dela un capăt până la celalalt numai
vorba ungurească sună și resonă. Și
Maghiarii s'au pus cu tot zelul a realiza
acest plan absurd. Desbaterile dietelor
din 1847 și începutul anului 1848 n'au
fost alta — după-cum zice A. Papiu —
„decât un adevărat consiliu tiranic, cum
se stingă pe toți Slavii și Românii și
se-i topească în căldarea ungurismului“.

Entusiasmați de idea unei Ungarii
curat maghiare și independente, ei stoa-
rău mai multe *concesiuni dela curtea
din Viena*, între cari cea mai de frunte
a fost minister unguresc deosebit, cu
toate resoartele, chiar și cu cele de finanțe
și război.

Idea maghiarizării și credința în
realizarea ei, apoi concesiunile exonerate,
i-au făcut pe Maghiari încrezuți și aro-
ganți din cale afară și cutezători și te-
merari până la extrem. De aci au ur-
mat toate catastrofele cunoscute. Eve-
nimentele s'au precipitat cu iuteală sur-
prinzătoare. La armele Maghiarilor, și
noi și celelalte popoare, cu arma în răs-
puns, și planurile de maghiarizare s'au
spulberat în vânt.

Trecut-au dela aceste întâmplări ani
aproape 50 și se pare-că evenimentele au
se se repetă în o formă analogă. Idea
maghiarizării, care prin anii 50 se cre-
dea a fi înmormântată pentru totdeauna,
a înviat, a crescut, s'a întărit și azi, ca
și la 1848, ea stăpânește mintea și inima
tuturor Maghiarilor. Azi, ca și la 1848.
Maghiarii cred în posibilitatea creării unei
Maghiarii mari și independente. Pentru
aceasta lucră de ani de zile și sunt în
stare să jertfească totul, ca să ajungă la
țintă.

De altă parte acum de câțiva ani,
ca și la 1848 li-s'au făcut mai multe fa-
voruri și concesiuni din partea curții din
Viena. Aceste dimpreună cu evenimen-
tele din urmă, petrecute în castelul din
Buda, i-au scos din sărite pe Maghiari
și i-au făcut încrezuți și aroganți cum
nici-când n'au fost dela 1848.

Până aci analogia cu anii 1847—8
e perfectă și evenimentele par a se re-
peta întocmai.

E întrebarea numai, că oare avē-
vor Maghiarii cutezanța și temeritatea, ce

au avut-o la 1848 față de naționa-
lități?

Durere, din semnele ce apar, se vede,
că Maghiarii vor porni și acum, ca odi-
noară pe un povârniș periculos patriei.

În visita și toastul împăratului Ger-
maniei ei ved un pas spre independența
Ungariei, ear' în visita Regelui Carol I.,
ved aprobarea oprirării noastre și a în-
cerărilor de maghiarizare. Aceasta îi
indeamnă de a merge mai departe pe ca-
lea de până acum, pe calea maghiarizării
și dacă vor fi lăsați liberi, ei promit a fi
mai violenți, mai stăruitori, ca până acum.

Răpiți de iluzii deșerte, ei nu vreau
să învețe nimic din trecut. Și câte n'ar
pute să învețe și de câte greseli nu s'ar
pute feri, chiar în chestia maghiarizării,
dacă ar compara stările de acum cu cele
din 1848 și rezultatele la cari au ajuns.

La 1848 aristocrațiunea maghiară era
puternică și avută, ear' noi naționalită-
țile — iobagi — slabi, săraci și rămași
îndărât. Azi lucrurile sunt cam inverse.
Aristocrațiunea e săracă și îndatorită la
Jidani și statul nu o poate suplini în toate,
ear' noi ne-am luminat, ne-am deșteptat,
am dat înainte și ne-am întărit. Conș-
tiența națională, care înainte de 1848
abia exista la masa poporului, azi e tre-
cută în sângele și carnea Românilui.

În 48 și apoi dela 1867 încoace
deci s'a început opera maghiarizării având
șanse cu mult mai favorabile, cum sunt
acum. Și ce a fost rezultatul până azi?
Nimic. S'ar pute, ca acum, când noi
avem șanse mai favorabile, să fie incu-
nunate cu succes eforturile de maghia-
rizare?

Nu! o putem spune în deplină liniște
și cu hotărâre, că nu!

Dacă Maghiarii nu învață nimic din
trecut, încerce mai departe cu maghia-
rizarea, declare-ne nou război de estermi-
nare. Noi, ca și la 1848 vom primi
lupta. Atunci am fost atacați cu foc și
fer și cu aceste ne-am apărât și noi.
Acum vom fi atacați cu alte arme și cu
aceste vom lupta și noi. La 1848 *Iancu*
al nostru nebiruit a fost, și nebiruiți vor
fi și urmașii lui, căci tari și puternice
arme au Românii de a-și apăra limba și
naționalitatea de cutropire.

Nu ne pasă deci, cum nu ne-a pă-
sat nici la 1848 de îngâmfaarea și ame-
nținările ungurești. Acum ca și atunci
ne vom ști apăra de ele, căci armele no-
astre de a ne apăra limba și legea gata
sunt de două mii de ani.

Sibiu, 29 Sept. n.

Episcopul Mailáth și guvernul.

Un straniu lucru ni-se vestește din *Deva*. Se
știe, că tinărul episcop catolic al Ardealului,
pe care guvernul așa de puțin îl are drag, își
face tocmai visitațiunea canonică prin diecesă.
Tocmai astăzi are să sosească la *Deva*. Aci
credincioșii au fost făcut pregătiri pentru o
primire potrivită, festivă. Consiliul comunal
a hotărât a ridica porți triumfale și a decora
orașul. Toate erau deja gata și frumoase.
Deodată însă vine un ordin, de sus, dela mi-
nisteriu, prin care interzice orașului ori-ce
primire festivă. „Zeloșii catolici“, de „buni
„patrioți“ ce sânt, au crezut, că mai bine e
a asculta de ministrul decât de vocea con-
vingerii lor, și au început să strice imediat
tot ce au pregătit. Decorațiunile au fost de-
lăturate, porțile triumfale demolate și astfel
din primirea festivă a orașului s'a ales ni-
mica.

Așa-ți trebuie, conte Majláth, dacă ai
cutezat a-ți apăra biserica, chiar și contra
„liberalului“ și „franemazonicului“ guvern!

Di Sturdza nu s'a dus la Pesta.

După programul stabilit mai înainte dl. *D. Sturdza*, prim-ministrul țării românești ar fi
avut să însoțească pe Regele Carol la Buda-
pesta. Văzând însă marea agitație ce s'a pro-
dus mai ales în România, și recunoscând iro-
nia amară a situației ce i-s'ar fi creat, dl
Sturdza a abzis de a merge la Pesta.

Luni, la 27 l. c. Agenția română a lan-
sat următoarea știre:

„În urma atacurilor violente ale presei
oposante, e o mare îndoială dacă primul-mi-
nistrul Sturdza va merge la Budapesta sau ba,
cu ocazia vitei Regelui Carol.“

După ultimele telegrame se adevărește
știrea, că dl Sturdza nu s'a dus la Pesta, deși
din Viena a fost sosit la Pesta și contele
Goluchowski și ministrul a latere *Losika*.

Regele Carol la Viena.

Părechea regală română a sosit la Viena Duminecă.
La gară înălții oaspeții au fost întâmpinați de
prințul *Ghica*, ministrul român la Viena, cu
soția, consilierul de legațiune *Mavrodî*, ata-
șatul militar maior *Demetrescu* și prim-consu-
lul *Lindheim*. În suita M. M. Lor se afla
damele de onoare *Olga Mavrogheni* și *Zoe Blugescu*
și adjutanții regali colonel *Manu* și
maior *Orosovsky*.

În cursul petrecerii sale la Viena regele
Carol a vizitat pe ministrul de externe *Golu-
chowski* și pe prim-ministrul *Badeni*, la care
a stat aproape o oră. *Badeni* a mulțumit
pentru înalta onoare și s'a interesat mai de
aproape de starea principelui moștenitor al
României.

Catedra limbei române la uni-

versitatea din Budapesta. După moar-
tea binemeritatului *Alexandru Roman*, toți
Românii se întreabă nedumeriți, cine va urma
să propună limba și literatura română la uni-
versitatea din Budapesta? Să știe, ca aspi-
ranții și candidații oficioși, de mult cunoscuți,
sunt tot de aceia, cari mai mult întunecă,
decât să strălucească aceea catedră.

În noua situație politică, ce s'a creat
prin ultimele visite princiare în Budapesta,
așteptăm cu încordare se vedem, pe cine vor
pune puternicii în catedra lui *Alexandru Roman*, membrul „Academiei-Române“?

De pe acestea se va pute cunoaște în
câtva, că încâtro bate vântul în noua si-
tuație...

Absolutismul liberal.

Gazetele din *Varșovia* anunță, că la gimnaziul de acolo
limba polonă a fost introdusă între studiile
ordinare obligate. Aceasta se consideră ca
efect al visitei Țărului în *Varșovia*.

Astfel absolutismul rusesc devine tot
mai drept și mai liberal, pe când constituționa-
lismul liberal maghiar tot mai absolutistic și
mai șovinist.

Conferența episcopoească.

Ieri s'a deschis conferența episcopatului catolic în Bu-
dapesta. Cu regret aflăm, că și la această
conferență au luat parte și episcopi români
greco-catolici. Consecuenți ținutei ce ne-am
precizat la acest punct trebuie să desăptăm
hotărât acest pas al episcopatului român gr-
catolic. Credem, că cu timpul vor trebui
înșiși să recunoască, că dacă țin să se elupe și
se valideze autonomia și independența bise-
ricei române unite, — dela ce atâră chiar
existența ei — atunci umblă pe căi greșite
cercetând conferențele prelaților romano-
catolici.

Meeting la București.

Desvoltarea evenimentelor politice
din Ungaria au deșteptat în mod firesc,
la acțiune cercurile naționale din Bu-
curești.

Tinerimea universitară s'a întrunit
și sfătuit ce atitudine să iee. Comi-
tetul național studențesc a hotărât a se
pune în legătură cu comitetul
„Ligei“.

«Ligea» la rîndul seu a convocat
pe Duminecă viitoare un meeting la
București.

Eată circularul dat din acest prilej:

București, 15 Sept. v.

Onorate Domnule!
În ziua de Duminecă (3 Octombrie st.
n.) se va ține un mare meeting de sim-
patie pentru cauza română din Transilvania

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fragment din gândurile mele.

de

Margareta Moldovan.

S'a șters earăși un moment al fantasiei
din viața mea. Și sînt dese aceste momente.
Să zice, că fantasii pot urzi numai spirite
„bolnave“. Să poate. E ceva în lucru, pen-
tru-că de câte-ori mă las răpădă de aceste mo-
mente, mă simt adrobă, muncită de gânduri,
dar o melancolie dulce neexplicată mă cu-
prinde.

E spiritul „bolnav“ atunci. E bolnav nu-
mai pentru realitatea crudă, pentru prosa vieții.
Și eu mă las cu plăcere cuprinsă de aceste
momente „bolnave“ în spirit, pentru-că atunci
trăiesc în închipuirii, în fantasii, cari mă
fac să uit lumea din jurul meu. Să nu mă
conturbe nimeni atunci, căci cu spiritul acela
„bolnav“ trăiesc mai bine, ba îmi pare că mai
mult, și desconsider totul că e crudă realitatea
în viață! Și pentru-ce să nu mă folosesc
în tîcnă de acel moment, când îmi face numai
plăcere? Prețuiesc cu mult mai presus un
spirit bun și bolnav, decât un spirit pervers,

fals și răutăcios, de care e plină lumea în
destul.

Întro indignare momentană 'mi-am fost
propus să nu mă mai las preocupat de iluzii
deșerte și fantasii, — par-că ved cum zimbesc
sarcastic și răutăcios unii — să mă las și eu
ca alți mii de oameni în viața obișnuită de
toate zilele, pentru creeri în dulce far niente,
dar degiaba, spiritul bolnav revine earăși la
fantasii și earăși se nutrește pentru viața cu
o nouă dosă de putere, din lumea iluziilor
deșerte. Urmându-'mi astfel traiul, sînt pre-
ocupată numai de gândurile mele și aceste mă
fac apoi, ca în momente fără fantasia nutri-
toare de putere pentru spiritul meu bolnav,
să fiu pesimistă, să desconsider tot ce mă în-
conjoară și în primul loc lumea, cu toate ade-
menirile și prefăcătoriile ei. Căci prefăcută
îmi pare mie lumea toată cu toate vietățile
ei, așa numiți oameni, „măști rîzende puse
bine pe un caracter inimic“, cari se învîrt
par-că în jurul meu cu ademenirile lor de
viață în prosă, ca apoi eu să-i pot descon-
sidera și mai mult în gândul și simți-
rea mea.

Așa să împarte deci viața mea în două:
una când trăiesc în fantasii și alta când trăiesc
în acest pesimism. Din acest pesimism orb
urmează apoi, că lumea toată îmi pare vrăj-
mașe mie și simțului meu.

De multe-ori 'mi-am pus în gând ală-
turea una de alta, două ființe, două femei.
Amîndouă cu aceeași etate, sînt tinere.

Una 'mi-o imaginam blondă cu părul
auriu, cu ochii albaștri, buze roșii seducă-
toare, făcînd cu forța, se apară frumoasă, e
plină de viață, de dor pentru a o simți și
a se folosi de toate momentele ei. În fiecare
zi se caută în oglindă să vadă dacă nu cumva
dintele vremii și a anilor ce trec lasă urmă
pe fața ei, căci această ar despara-o. For-
mele corpului le mai poate ajuta, dar crețele
feții, nenorocirea ei, nu le poate face nevă-
zute. Trăește vecinic pentru corp și e dor-
nică de plăcerile lumii. Ascultă cu drag și
satisfacție complimentele acelor ce o înconjoară
și de acestia sînt mulți, căci de, fiecarea îi
place de grațiile trecătoare.

Dă crezîmînt vorbe-o seducătoare, că
ea e frumoasă și că grațiile ei sînt irrisis-
tibile. Cercetează baluri, concerte de-ardul,
cu aceeași grijă frîsă și cu aceeași cohe-
tărie îmbrăcată. E veselă pururea și prin
urmare de lucruri serioase n'ai ce-i vorbi,
căci o plictisesc oribil. Nu-i viața ei doar
pentru a o petrece în serioșitate și gânduri,
ea vrea să trăească, apoi va fi cum va fi, mai
departe nu se gîndește. Cu un cuvînt tră-
ește o viață „plăcută“ lipsită de griji și gîn-
duri, cum s'ar zice într-un dulce iubilo.

Cealaltă 'mi-o imaginez brună, cu ochii
negri, cu față destul de simpatice, dar' cu

zimbet trist pe buze, care îi impune așa un
fel de compătimire. Înfățișarea ei nu încântă,
căci nu pune pond pe exterior, nu-i destul
de îngrijită frisura și toaleta, dar' îi e plă-
cut să o vezi așa, cam suferindă. E vecinic
serioasă, nu o încântă nimic, nimic nu o
scoate din melancolie. Pe cei ce o înconjoară
nu-i ascultă, nu le dă crezîmînt vorbelor ce
ar fi să fie complimente.

Lume, șgomot nu-i fac plăcere. Trăește
mai mult pentru sine și pentru gândurile sale.
Apare o natură închisă și misantropă.

Oamenii nu bucură convin cu ea, căci
e seacă, e prea serioasă, e plictisitoare în
combinațiile ei așa zise filosofice, nu le oferă
momente plăcute discuțiilor ei serioase. Cu
un cuvînt nu e creată pentru viața cu des-
fătări vesele, ci pentru viața sufletească, a
desfătărilor intelectuale. Cea blondă zim-
bind cu dispreț pare că-i zice cu cuvintele
lui *Lenau*:

„Unde mergi nebun-o? Mirele teu este
chinul și binecuvîntarea vi-o rostește nenoro-
cirea!“ Lasă-te în virtutea vieții să simți că
trăești!

Trec anii în gândul meu ca clipele și
'mi-le imaginez earăși alătura pe amē-
două.

Cea blondă e obosită de viață, uricioasă,
histerică, vecinic, nemulțumită. Fața ei brăz-

dată adînc de multele fapte din tinerețe,
corpul trudit și eșit din formă.

Lumea nu o mai înconjoară, compli-
mente nu mai există pentru ea, e părăsită
total. Lumea își zice: ce ai de a face cu o
neroadă uricioasă și histerică, lasă-o în pace
să-și vază de viața ei, căci e stupidă rău.
E lăsată la o parte total. Lumea 'și-a aflat
alta, precum a fost ea odinioară.

Cea brună e aproape tot așa în calități
precum a fost. Fața e tot simpatice și acum,
zimbetul e tot același, dar' acum pare ceva
mai naiv. Înfățișarea nu e antipatică, are
ceva plăcut în felul seu. E vecinic serioasă
și acum și pare gînditoare ca totdeauna. Oamenii
nu se fereșc de ea, căci le e știe vorbi vorbe
la înțeles cu serioșitate și gravitate, e simpa-
tică acum bîtrîna în sinceritatea ei. Lume
multă și șgomot nu-i plac nici acum, dar'
dacă se întîlnește cu oameni buni îi place de
ei. Dacă au lipsă de sfîț vin la ea, căci
vecinic a fost serioasă și chibzuitoare.

Și îmi pare mie, că să uită la cea
blondă cu tristeță și ti este milă de ea cu
toată sinceritatea inimii sale.

Aceste sînt două figuri cari trăiesc în-
aintea ochilor mei și îmi pare bine că spiritul
meu este „bolnav“.

și de protestare în contra dăinuirii sistemului de maghiarizare și de prigonire menținut și înăspriț de guvernul maghiar.

Spre a manifesta în aceste momente mari și grave solidaritatea d-voastră cu atitudinea României libere și neoficiale, ca opinie publică, credem că e bine ca și d-voastră să dimpreună cu cunoștinții pe care-i aveți să vă arătați sentimentele, adresându-vă meetingului cu scrisori. Notăm aci, că fiind foarte probabil, că eventualele d-voastre depeși au să fie oprite, e mai bine să vă exprimați în scrisori, adresându-le astfel: D. Simion Popescu, profesor București, str. 11. Februarie nr. 13. În vederea timpului scurt urgența se impune. Primiți vă rugăm, Onor D-le, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Pentru comitetul ad hoc:

Mihail Vladescu,
prof. universitar.

Mare însuflețire a provocat în România atitudinea presei, care a fost unanimă întru a respinge invitarea ziariștilor maghiari, de a merge la Budapesta.

Presa maghiară

despre

Visita regelui Carol.

Întreagă presa maghiară se ocupă de visita regelui Carol la Budapesta. Mai ales ziarele, ce au apărut ieri dimineață în Budapesta sunt pline de articole ocazionale. Cele mai multe apreciază în locul prim importanța politică a acestei visite, și dau foarte ocazionale despre Regele Carol, și mai ales despre Regina poetă, Carmen Sylva.

În cuvinte măgulitoare, avântate, poetice, ziarele ungurești salută părechia regală română. Cu acest prilej ele dedică laude la adresa regelui Carol și a Reginei, pentru cari sunt plini de admirație, la adresa României și a capitalei române, pe care „P. L.” de pildă o numește: *micul Paris al Orientului*.

Aprecierile politice sunt foarte armonice, pare că ar fi la comandă. Toate accentuează alipirea României la tripla alianță și — *desavunarea*, ce s'ar da prin aceasta politicii noastre naționale, pe care Maghiarii și acum nu se sfiesc a o timbra de „irredentism” și „dacoromânism”.

Nici prin minte nu ne trece a polemiza acum cu foile maghiare; ori-ce încercare de a le capacita ni-se pare acum mai zădarnică, decât ori-și-când. Le vom înregistra însă părerile, ca să le cunoască toți Români. Eată unele voci:

Bud. Hirlap.

În numărul dela 26 Septembrie ziarul de boulevard al Budapestei scrie:

„Regele Carol și regina Elisabeta vin la Budapesta. Ne bucurăm de visita lor, și sperăm, că ea va face să înceteze disensiunile și denaturările care provocau ceartă între maghiari și români. Exemplul domnitorilor noștri se conducă și popoarele noastre la buna înțelegere.

Între Ungaria și România există o încredere din cauza chestiei naționale, pe care nu noi, ci irredenta română a scos-o la iveală; trebuie făcut ca aceea încredere să dispară și între popoare să se poată desvolta aceea prietinie și alianță firească, care atât de sincer are să îmbrunească două națiuni, cum de intimă e prietnia și încrederea reciprocă a domnitorilor noștri.

Considerăm visita părechii regale române la Budapesta ca o încheiere de pace între maghiari și valachi. Acest lucru poate să displice multora, cari își câștigă pâinea din agitație, dar noi nădăjdum, că patriotismul calm va învinge ori-ce prejudecări și patimi și agitatori valachi vor înceta. Căci concordia dintre domnitorii ambelor țări și dintre guvernele lor, bine-chibzuită și întemeiată pe comunitatea de interese, va face imposibilă ori-ce agitație de răscălaș și amenințare cu invasiune și totodată detrage ajutorul material dela o astfel de mișcare, care prin vecinice certe să aștepte să compromită și să deneghe această alianță diplomatică.

H a z á n k.

Organul partidului Apponyist scrie: „Vine la vecinul cu interese comune și în privința politică și economică, vine în capitala acelei țări, în care naționalii ei au sperat sprijin la murmurările lor netemeinice și la mișcărilor lor fără motiv.

Pentru aceasta e de așa mare importanță prezentarea oficială a Regelui Carol în Budapesta. Pot să vadă din aceasta vizitorii români ultraiști dela noi, că politica Româ-

niei stă la un nivel cu mult mai înalt, decât să fie favorabilă ambiției personale a câtorva agitatori și să se îndrepte după fantasia lor. Regele Carol prin sprijinirea păcii și-a făcut țeara mare și națiunea fericită, care țintă numai așa a putut-o ajunge, că în țeara sa a frânt ascutișul irredentismului, care împrejurare acum numai îi încoronează opera de regent, când luând în considerare ospitalitatea regelui și națiunea maghiare admoniază pe Români din Ungaria, ca să fie fii credincioși ai patriei, ai țării ce i-a născut. În aceasta se cuprinde marea importanță a visitei la Budapesta a Regelui Carol și pentru aceasta îi primește națiunea maghiară cu salut din inimă sinceră”.

Alkotmány.

Organul partidului poporal este plin de admirație pentru regele Carol, recunoaște importanța și menirea mare a României; în chestia națională însă nu se deosebește aproape nimic de alți șovinisti. Eată ce scrie:

„Între adevăr din grația lui D-zeu s'a dat României o astfel de păreche princiară. Provedința a voit, ca între Dunăre și Carpați până la Marea-Neagră să se desvolte o nouă națiune puternică, care își știe ține și apără patria, și să servească acelor înalte scopuri, pe cari le designează popoarelor și domnitorilor înțelepciunea lui D-zeu în istoria universală. Prințul venit din străini s'a făcut rege național al României, de oare-ce cu năsuință deplină s'a identificat cu interesele țării, s'a năsuț să devină Român și a devenit. Pentru aceasta, cei-ce la început l-au privit cu neîncredere, acum și aceia se poartă față de el cu reverință, încredere și dragoste. Politica României o conduce cu prudență probată, cu circumspecție și liniștit. Nu permite, ca porniri ușuratic să o împingă în primejdii, cinstește legile, ține constituția, păzește libertatea; dar de câte-ori patimile de partidă sau oameni certăreți aduc România în situația critică, Regele Carol întrevine cu mărirea vazei sale și face ordine.

A observat de mult, că e lucru fără scop și fără folos, ca România să cultive irredenta, și că o națiune de cinci milioane (?) nu poate să se răscălașcă cu puternicia sei vecini, nu poate cuceri nici dela Ungaria Ardealul, nici dela Rusia Bessarabia, crează numai gelozii și pricinuește confusiuni, care mai mult pot strica unei țări strînse între două puteri mari și care nu poate aștepta ajutor dela nime. Pentru-că, deși în urma legăturilor familiare ar putea calcula la sprijinul Germaniei, acesta poate fi numai moral, pentru-că Germania e departe și — după-cum a spus Bismark — nici oasele unui grenadir nu le jertfește în Orient, căci pentru dinasul întreg Orient e Hecuba. Nu e chiar așa, de când domnește împăratul Wilhelm II, dar peste amestecul diplomatic nici el n'ar trece. Drept aceea Regele Carol totdeauna a arătat, că nu simpatizează cu pretenziunile, mișcărilor și demonstrațiile daco-române.

Lui îi putem mulțumi, că acestea au rămas sterpe și n'au desfășurat relațiunea prietenească dintre cele două state vecine. Lui îi mulțumim, că împotriva agitatorilor naționaliști, el reîntoarce în Budapesta visita Regelui nostru făcută la București, cu aceea evidentă intențiune, ca să împărtășe neînțelegerile dintre Maghiari și Români. Sperăm, că va reuși deplin.

Pentru-că noi Maghiarii nu sântem preocupăți, nu ne temem granițele țării noastre, peste acele nu dorim să ne extindem. Nu e adevărat, că despoiem sau vom să despoiem pe Valachii, cari trăiesc cu noi, împărțind aceași soarte, pe concetățenii noștri, de pământ, de limba, de lege, de libertățile lor legale (!) Pentru erorile bărbăților noștri de stat nu răspundem; din pricina brutalității lor noi suferim mai mult, între adevăr mai mult, decât Valachii din Ardeal.

Dar' aceasta e afacerea noastră internă, în care nici un stat străin n'are drept să se amestece și recunoștință merită din partea noastră Regele Carol și miniștrii sei, că nici nu fac aceasta.

Încăpem dar' ca frați împreună, ca două națiuni, avise una la alta, că locuind valea Dunării, să o păzească și în vreme de pace și de răboiu să-și apere împreună libertatea. Aceasta e adevărul pur istoric și natural; dovadă ne este vremea Turcilor, prezentul și acui în fața atacurilor slave, viitorul”.

Kolozsvár.

Organul guvernamental din Cluj se distinge prin violență la adresa conducătorilor noștri politici și apelează la moderarea seese din rezervă, că li-ar fi soșit momentul. El scrie:

Înțelegând interesul poporului seu, Regele Carol nici-o dată n'a privit-o cu ochi buni așa numita chestiune transilvană. Nici n'a putut-o privi cu ochi buni din cauza legilor și a bunei caviințe internaționale, dar mai ales pentru-că ochiul lui ager a cunoscut bine în-

treagă mișcarea. Aceasta în totdeauna a fost mișcarea ștreberilor, din care a lipsit adevărul și prudența.

Pentru România ar fi fost imens de fatal a intra în această mișcare aventuriosă, pe lângă, că n'ar fi însemnat altă decât să lase între adevăr a fi trasă pe sfoară această țeară așa de frumos înfloritoare, dacă ar fi neglijat problemele de viață și sentimentul de datorință serioasă față de sine pentru curate fantasmagorii.

Visita regelui Carol poate fi instructivă pentru agitatorii noștri și pentru aceia, cari amăgiți în acum au nutrit speranța, că va succede pe ori-ce cale a abate pe România de pe drumul drept, va succeda a o orbi și a o face protectoară mișcărilor așa numite a chestiunii naționale române din Ardeal, prin cunoscutele apucături ale acelor calumnii și prin acel „martiriu”, cari plictisesc atât de mult Europa.

„Eată, această visită e cea mai bună dovadă, că domnitorul României și guvernul seu sânt cu mult mai înțelepți, decât să nu știe, că a te amesteca în afacerile interne ale unui stat străin, mai ales dacă n'ai nici cauză, nu e permis și nu trebuie; — și pe lângă dnoșii e sănătoasă opinie publică română, care a prevăzut, că i-au înșelat simpli ani de zile câțiva ștreberi și câțiva băiețandri.

„Noi deocamdată nu vorbim pentru acești ștreberi. Vorbim însă din prilejul acestei visite către acei bărbăți români, pe cari — știu bine: sânt mulți, din floarea naționalității române — i-a depărtat dela cauza naționalității lor elementele de neorindueală vritale acolo. Vorbim către acei Români, cari între adevăr își iubesc frații și cari de mult priveșc cu înlăna îndurerată, cum câțiva indivizi, cari din profesune se îmbulzesc înaintea, vreau să nebulnească pe fiecare cu aceea, că românimea la noi prin ce suferinți oribile trece.

Să se gândească elementele liniștite și înțelepte, că e o datorință față de neamul lor să iasă din rezervă, pe care o înțelegem, pentru că nu e lucru ușor în fața armelor greoașe a calumniei și suspușionării a lupta cu pricepere și cumpet.

Dar' a sosit timpul, când acum întreaga Europa, care mai bine crede domnitorului înțelept al României, decât aventurierilor, întreaga Europa le va da drept, dacă rumpend total cu ori-ce altă politică, vor participa în viață publică maghiară cu mijloacele constituționale și legale ce le stau la dispoziție.

Între aceia, cari luptă în tabăra ultraiștilor, sânt și de aceia pe cari li conduce convingerea curată. Și către aceștia ne înțelegem și dorim, ca să înțeleagă că stau pe basă rădăcintă, când au gândit și s'au răzmat pe străinătate și s'au gândit la arme de agitație. Să ne creadă, că cu acea tenacitate, vicioșie, perseveranță, putere risipită, pe terenul legal, pe drumul drept constituțional, ar fi putut ajunge și ar putea ajunge cu mult mai mult succes. Gândiți-vă la acestea acum, când întreaga Ungaria salută cu reverință și bucurie pe înțeleptul, nobilul domnitor al României și pe vrednica lui tovarășă a vieții, care e domnitoare și în imperiul poeziei”.

Cronică politică.

Pacea greco-turcă.

Ambasadorul Rusiei la Atena a predat guvernului grecesc textul tratatului de pace alaltăieri. Totodată a predat și o notă comună a puterilor, în care guvernul grecesc e provocat:

1. să-și trimită în curs de două săptămâni plenipotențiul la Constantinopol, întru încheierea păcii, pe baza tratatului puterilor.

2. să-și trimită în curs de două săptămâni plenipotențiul la Tessalia, spre a stabili împreună cu plenipotențiul Turciei modalitățile reîntoarcerii în patrie a refugiaților din Tessalia.

3. să-și numească în curs de două săptămâni plenipotențiul, care are să se înțeleagă cu plenipotențiul puterilor asupra realizării paragrafului al doilea din tratatul de pace.

Cabinetele din Paris, Viena și Berlin au înștiințat guvernul din Atena, că sânt perfect de acord cu părerea Rusiei, că prin subscrierea tratatului de pace puterile și-au terminat misiunea de intervenire.

În urmare guvernul grecesc e acum în curat cu aceea, că exclusiv sub propria responsabilitate lucră, dacă nu poate exopera în camera ratificarea tratatului de pace. Dealtfel în cercurile parlamentare prinde tot mai mult teren părerea, că tratatul de pace trebuie necondițional primit. La Paris se crede cu siguranță, că tratatul de pace va fi primit în camera grecească.

Alaltăieri s'a ținut la Atena o nouă adunare răboinică pe piața Unirei. A vorbit

Dr. Bello, fruntașul mișcărei răboinice, și alți demagogi. Poliția a voit să aresteze pe un vorbitor, care a atacat pe rege și pe principele moștenitor, dar' respectivul a scăpat cu fuga. Dr. Bello a anunțat, că în ziua convocării camerei vor ține de nou o adunare răboinică. Voinicii „palicari” au primit o ordine de zi, prin care provoacă pe rege și guvernul să reînceapă imediat răboiul. După aceasta s'au despărțit între furtunoase strigăte de: *Zito to polemos!* (Trăească răboiul!).

În aceeași zi s'a ținut la Kalamata o mare adunare, care și-a exprimat credința către rege și guvern. În provincie domnește asemenea dispoziție pacinică. Numai puțini sânt acum pentru continuarea răboiului.

Situația Bulgariei sdruncinată

Foile opoziționale din Sofia scriu, că în vremea din urmă relațiile Bulgariei față de Turcia și Rusia s'au înrăutățit mult. Înalta Poartă a trimis o aspră notă guvernului bulgar, protestând contra fortificărilor dela Filipopol și Rodope și provocându-l să sisteze imediat lucrările de fortificație. De altă parte Rusia încă observă o ținută puțin prietenoasă față de Bulgaria, din cauză că guvernul bulgar hesită marea a rezolva chestia emigranților bulgari în sensul dorințelor rusești.

Chestiunea egipteană.

Din Petersburg se anunță, că între ministerul de externe și cabinetele din Paris, Berlin, Viena, Roma și Constantinopol decurg de mai multă vreme pertractări în chestia evacuării Egiptului din partea Angliei. Până acum însă nu se poate semnala nici un rezultat pozitiv.

Din cercurile tinerimei.

— La începutul anului. —

Cluj, la 25 Sept.

(Urmare și fine).

Greșește deci foarte tare acela care așteaptă, ca universitățile ungurești, să facă din tineretul nostru, oameni cu calificățiuni științifice universale.

Din aceste cauze, articolul — propunere — a domnului Dr. Dobrin, publicat în „Dreptatea”, și reprodus și de „Tribuna” de-a se crea cu timpul un fond din care să se ajutore tinerii spre a-și câștiga o calificățiune științifică la universitățile din străinătate — susțin și eu că a fost tot ce s'a putut propune mai bun, mai necesar și mai de folos.

Domnul Dobrin în articolul seu a zis, că numai foștii stipendiști, să contribuie la fondul din chestiune cu menirea de-a crește tineri în străinătate — eu aș zice, că nu numai foștii stipendiști, ci toată nația românească, toți unii ca altul, să contribuie, la realizarea unui atare fond, pentru-că mare și de vitală importanță e scopul ce-l urmărește și rezultatele ce le-ar ajunge.

Aș zice — dar' știu că înzădar 'mi-ar răsună glasul. Peste articolul dlui Dobrin s'a trecut la ordinea zilei, ca peste un ce fără nici o importanță, nici foștii stipendiști nu au reflectat asupra lui, cum aș putea acum apăsă eu, că vor reflecta alții, asupra articolului, chibzuind mai matur și mai cu seriozitate?

E lipsă de însuflețire la noi, și fără însuflețire nimic nu se poate face, însuflețirea ne lipsește.

În anii precedenți tinerimea și ea desvolta o mai mare activitate, mai mare acțiune și agitație, — acum se pare că neînsuflețirea a cuprins-o și pe ea.

Aceasta însă nu are a se atribui la aceea că tinerimea s'ar fi moleșit — ci la împrejurarea, că în timpul din urmă cauza și lupta noastră națională, parte prin intriga și tradarea unora, parte prin volnicile guvernului — a fost adusă la un stadiu de imposibilitate, foarte steril de acțiuni însuflețitoare, și acestea au răcit încetiva însuflețirea tinerimei. Din piroteala aceasta de-o clipă însă, de sigur tinerimea se va smulga, se vor începe din nou legăturile de frație dintre tinerii români dela toate universitățile din țeară și din Austria, — din nou se vor începe acțiuni mari și momentose, și tinerimea din nou își va ocupa postul de avangardă în armata luptătorilor naționali — așteptând comanda conducătorilor.

Și le zic acestea pentru-că știu inima caldă și puterea de viață, dorul de acțiune pentru drepturile poporului seu asuprit, ce pe tinerimea noastră o caracterizează — și dacă acestor simțăminte împrejurările vitrege, stavilă le-au pus, le-au zădărnicit încetiva — acum e firesc și trebuie să izbucnească mai cu putere ca ori-și-când.

Tinerimea din Viena își are societatea ei „România Jună”, — tinerimea dela universitatea din Budapesta de asemenea și-o are „Petru Maior”, — și tinerimea din Cluj? Noi încă nu o avem, cel puțin nu o avem așa cum o are tinerimea din Pesta și Viena.

Și între tinerimea din Cluj, este unire colegială strînă, și tinerimea de aici se adună sfătuieste, și pune la cale acțiunile ce i-ae cer. În decursul anului trecut cu deosebire, a desvolat o activitate foarte frumoasă, încet poate rivalisa cu tinerimea din Budapesta și Viena — dar' cu toate acestea ar fi de dorit și de recomandat, ca și tinerimea din Cluj să se constituie în societate publică, după norma celor din Pesta și Viena — dacă s'ar pute și dacă părintescul guvern s'ar îndura să aproabe înființarea unei societăți — culturale, care nu ar avé de scop: maghiarizarea, țata tuturor societăților ungurești.

La tot cazul e bine ca ideea să se suleveze, să se discute și să se lupte spre realizarea ei. O atare constituire a tinerimei din Cluj, e foarte de dorit, ba chiar necesară.

În sfârșit de încheiere — cu începutul acestui nou an școlastic îmi permit a adresa un cald și din inimă isvorit apel, către toată tinerimea română dela toate universitățile din țeară și străinătate.

Legături sfinte și solide să ne lege de acum înainte pe toți, ca uniți și în înțelegere deplină să putem servi acțiunii mărețe, demne de cauza noastră națională, deamă de poporul românesc.

Discordă, care în câteva rînduri a tulburat armonia și înțelegerea tinerimei pe viitor se dispară, — însuflețirea din trecut scoboare-se în inimile noastre, ca una să fim, una să simțim și una să facem.

Elmar.

Chestiuni școlare.

Reuniunea învățătorilor caransebeșeni. B.-Comloș, 25 Sept. n.

Biserica, care de secolii ni-a păstrat limba și individualitatea națională, și care în consecință a fost paladiul existenței noastre naționale, prin legile anticreștine, a pierdut mult din forța și splendoarea ei de odinioară!

Și acum, când Hanibal a intrat între murii fortului de rezistență, și vitalitate națională, în snul școlaelor, preot și mirean stăm indolenți și privim cu ușurătate la distrugerea lor, spre a le deplănge mâne, ca odinioară Eremia, ruinele Ierusalimului!

În fața unui asemenea pericol iminent, trebuie luată măsuri excepționale, trebuie desvolată o acțiune titanică — atât de autorităț, organe și corporațiuni, — cât și în special din partea fiecărui Român de oare cari sentimente curate.

În fața acestor atacuri, trebuie cu deosebire susținută și cultivată morală, în aceea armată națională, care chemată este a conduce aceste sanctuare, în snul statului învătorește.

Două sânt momentele cardinale, cari ne incumbă serios această datorie națională.

Este un ce cert, că adversarul nu-și îndreaptă — în prezent — ademenirile și atacurile sale nici în contra unei clase a societății noastre ca și în contra greu cercatei noastre învățătorimi.

„Învățătorimea noastră ni-a dat destule probe de abnegațiune și curată însuflețire pentru idealul național — cultura poporului — dar' și aceste sentimente și virtuți sânt expuse fluctuațiunilor acestor timpuri grele; de aceea invităm cu toată seriozitatea onor. noastră înțeligință, a descinde în snul învățătorimei, a-i vindeca ranele, a o încuraja, însuflețindu-i nouă putere de viață.”

O spunem în sinceritate și basaiți pe casuri concrete, că mobilele năsuințe ale învățătorimei noastre, fie în școală, în societate, ori în intrunirile lor anuale, nu sânt sprijinite de înțeligință și popor, așa după-cum ar reclama sfîntenia cauzei; de unde apoi urmează disgustul și decepțiunea amară a învățătorimei noastre, de care se ferească bunul D-zeu cauza culturai noastre!

Ni-se revoaltă toată ființa — când ne cugetăm, că nici măcar unicele reuniuni de cultură cari le avem în astea regiuni, reuniunile învătorești, nu sânt sprijinite din destul de clerul și înțeligința noastră mireană.

Ne rugăm a corecta, și a produce date pozitive, asupra împrejurării, că câte procente din înțeligința noastră clericală și mireană, sânt membrii în reuniunile noastre? și totuși aceea onorată înțeligință, reprezentă școala română, ca directori locali, membrii în consistorii, sinoade eparchiale și congrese naționale.

Dacă sincer dorim, ca învățătorimea noastră să devină mai conștie, mai deamă nu avem decât înșine a o ridică la același nivel de perfecțiune și demnitate.

Nu exagerăm, când afirmăm, că activitatea reuniunilor noastre — în mare parte este laudaveră, pentru aceea este și întemeiat apelul care-i adresăm românimei, încausa reuniunilor învățătoriei.

La 21 și 22 Septembrie v. a. c. își va ține în Lugoj, reuniunea bravilor noștri în-

vătători din dieșea Caransebeșului, adunarea sa generală.

Nutrim speranță, că inteligența noastră în genere, dar în special *brava noastră inteligență din Lugoj și provincia Timișană* și Caraș-Severineană, va descinde în mijlocul aceleia și o va încuraja în activitatea ei laudabilă prin o călduroasă sprijinire.

Tari fiind în credință, că nu ne vor înșela speranțele, salutăm cu dor întrunirea fraților colegi Caransebeșeni.

Iuliu Vuia.

CRONICĂ

Sibiu, 29 Sept. n. 1897.

Convalescența principelui Ferdinand. Dela Sinaia se vestește, că starea principelui moștenitor Ferdinand merge din ce în ce spre bine. Alteza Sa Regală eaze în fiecare zi cu trăsura la preumblare, însoțit de Augusta Sa soție. Joi va întimpla la Predeal pe Snyerani români, cari se vor întoarce în țeară.

† **Alexandru Roman.** Familia distinsului defunct a dat următorul anunț funebru: *Alexandru Roman*, profesor ordinar de limba și literatura română la universitatea din Budapesta, membru ordinar al academiei române, fost deputat dietal, membru ordinar al asociației trans. pentru cultura și literatura populară română și membru onor al mai multor societăți literare, în al 71 an al vieții și în al 30-lea an al fericii sale căsătorii — după un morb greu și îndelungat și-a dat nobilul sufl în mâinile Creatorului Luni în 15/27 Septembrie 1897 la orele 10 a.m. Osemintele scumpului defunct se vor depune spre repaus etern în cripta familiară din cimitirul gr.-cat. din Sas-Sebeș Mercuri în 29 Septembrie a. c. la orele 3 d. a. Sas-Sebeș, 27 Septembrie 1897. În veci pomenirea lui. Leontina Roman, născută Balomiri soție; Iosif Roman, ca frate; Dr. Ștefan Păcurar și Ermina Păcurar născ. Balomiri, ca cumnați; Zinea Balomiri, născ. Isacu ca soacră; Dr. Ioan Neagoe, Veturia Neagoe născută Roman, Leontina și Alma Păcurar ca nepoți și deopot.

Un nou lanou! Ne-a cercetat de curând la redacție un brav țeran din *Straza-Cârțoara* (comit. Făgăraș), Ioan *Bucurenciu*, un bărbat voinic și chipeș, o adevărată figură de Român.

„Venit-am să văd pe președintele nostru, Dr. Rațiu!” — ne-a zis el.

Am depănat cu el mai multe din cele ale noastre necazuri și dureri, așa cum numai Românul o știe face, când e cu „de-ai noștri”. Ne-a spus, între altele, că a cetit biografia lui Iancu și a plâns de durere și mânie, atât de tare l-a mișcat povestirea nenorocirilor petrecute de marele erou.

„Am și eu un Iancu!” — ne spune deodată țeranul. „Un băiat al meu, de un an și 6 luni. Se vede de pe-acum aprig și strajnic puiu de Român. De aceea l-am și botezat Iancu Patriciu. „L-am „afurisit” se fie ca Iancu! — a sfințit țeranul, tucet de jale, accentuând cu dureros și deosebit înțeles vorba — „afurisit”.

Dee Domnul, ca mulți asemenea bravi Români să avem noi, dar mai ales *barem încă un Iancu!*...

Duelul lui Baden. Precum se vestește din Viena, starea prim-ministrului Baden e multumitoare; rana ce a primit în duel a încetat a provoca îngrijorări grave. Rănitul s-a sculat earăși din pat, unde a zăcut până acum. Neconștient seosec multe de înțrebări, în scrisori, în telegrame și personal, despre starea contelui. Între cei dintâi, cari au vizitat pe rănit, a fost contele *Uexküll*, comandant de corp, fost secundant în duel. Monarhul primește zi de zi raport despre starea suferindului; arhiducele Rainer l-a cercetat deja de repetate ori în persoană.

Partidul popular catolic din Austria a publicat din prilejul duelului o declarație în organul său *Vaterland*, timbrând duelul de „cea mai adâncă vătămare a legilor divine și a celor omenești”. În comisia parlamentară, care pregătește manifestarea de simpatie, clericali s-au opus la început planului, dar pe urmă s-au domolit.

Presa engleză încă se ocupă cu duelul. *Times* din Londra îl consideră drept o lovitură aplicată parlamentarismului austriac. Tribunalul vinez a fost încuioțit, că din cel mai înalt ordin cercetarea în această afacere trebuie sistată.

Comunitatea de avere din Caransebeș și-a ținut adunarea generală de toamnă în 23 Sept. n. c. sub prezidiul dnlui Ilie *Ourescu*, fiind de față și comisarul guvernial, spanzul Iacobffy. S-au preliminar pentru administrația pădurilor ca venite 118,502 fl. și ca spese 99,537 fl., ear' pentru administrația fondului caselor 2730 fl. spese. Alt obiect mai de interes a fost propunerea comitetului, de a se înșirina un amplioat al comunității de avere cu studiarea arangamentului unor școli de industrie de lemn. Ansă la această propunere — scrie „Foaia Diecesană” — a dat camera comercială din Timișoara, care voinde să înființeze în Caransebeș o școală de industrie de lemn, a cerut ajutorul comunității. Comitetul comunității înainte de a se exprima în cauză a făcut adunării propunerea, de care e vorba și care s-a primit unanim, ca și toate celelalte obiecte puse la ordinea zilei.

Iubileul regelui Svediei. Prima parte a sărbătorilor ce s-au dat în onoarea regelui Svediei Oscar II., din prilejul aniversării de 25 ani de domnie, s'a terminat la Stockholm. A doua parte se va continua în *Christiania*, capitala Norvegiei. Regele a sosit aici Sâmbăta trecută și a fost primit cu entuziasme ovății și în triumf pe străzile împodobite ale orașului. S'a ținut serviciu divin, ear' după amezii s'a dat o mare sârbare populară, pe care familia regală și oaspeții regali au privit-o de pe balconul castelului. Uriașă mulțime a cântat imnul popular. Regele a mulțumit și a provocat să se cânte imnul norvegian. El însuși a cântat împreună cu poporul. Entuziasmul a fost enorm.

Presa din România la Budapesta. Epoca ce ne-a sosit azi, își rectifică știrea despre participarea presei din România la Budapesta, reproducând de noi, scriind, că numai ziarele *Bukarester Tagblatt* și *Romanischer Lloyd*, ambele nemțești, au primit invitația presei din Budapesta, celelalte foi și-au trimis rapoartori din îndemnul și pe cheltueala lor.

Wilhelm II. și Bismarck. Flota germană și-a înmulțit de curând numărul panterelor cu o mare panterată, care a primit numele principelui *Bismarck*, fostul cancelar de fer. Din acest prilej, împăratul Wilhelm II. a felicitat într-o călduroasă telegramă pe bătrânul cancelar, care l-a răspuns în termeni foarte loiali și călduroși.

Rechisite elevilor săraci. Ni-se scrie: Duminica trecută o sârbare frumoasă a avut școala rom. gr.-cat. din Sibiu. După liturgie numeros public s'a întrunit în școală, unde o masă era încărcată de rechisite: caiete, pene, ceruse, tăbițe și tașce pentru cărți. Dl protopop *I. V. Rusu* anunță, că se vor împărți rechisite de școală tuturor elevilor, cari s-au înscris la școală. Arată însemnătatea acestei binefaceri și îndeamnă pe copii să se poarte bine și să se dovedească recunoscători binefăcătorilor. După aceea s-au împărțit rechisitele spre marea bucurie a elevilor. Toate aceste daruri se datoresc zelului neobosit al dnlui Iuliu Bardosy, inspector de școli în pensiune, care a colectat banii și a cumpărat acele rechisite. Fapta frumoasă vorbește de sine.

Gimnaziul de stat între Nemașii. Guvernul întreține bine și nelăstruie falnică operă a maghiarizării. Cu începerea anului școlar prezent s'a deschis trei gimnazii de stat între Nemașii: la *Timișoara* și *Dej* prima clasă gimnazială, ear' la *Ungvár* prima clasă reală inferioară. Toate acestea în dragul — legii de naționalități!

Clubul biciclist sibian ne anunță, că la 3 Oct. n. 2 oară d. m., va aranja pe linia *Sibiu-Sura-mare* o cursă, la care invitat pe toți iubitorii sportului de bicicletă. În cas de vreme nefavorabilă, cursa va avea loc la 10 Oct. n.

Știri merunde. La Viena s'a văzut într-una din seriile trecute un meteor, căzând în direcția otică. — În *Wiener-Neustadt* s'a sinucis un elev al academiei militare, sărind din al doilea etaj pe pavajul curții. — *Țarul Nicolae II.* își zidește o vilă de iarnă în *Canes*. — În *Nasice* (Slavonia) a fost arestată o mare bandă de falsificatori de monete.

Posta redacției.

Dlul *V. Șorban*. Ar fi trebuit să te adresezi direct comitetului. Noi știm, că comitetul obicnuiește a ține ședință în fiecare cea dintâi Joie a lunii. Proxima ședință ar fi să se țină la 7 Octomvrie n.

Veritas. Se vor publica.

Vasilache. Adresa cerută e: Wien, Allgemeines Krankenhaus. Cele trimise au sosit.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Direcțiunea școlilor medii gr.-or. române din Brașov își îndeplinește o plăcută datorie, exprimându-și sinceră mulțumită pentru ospitală și binevoitoare primire, de care a fost împărțită delegațiunea studenților școlilor medii gr.-or. române din Brașov, cu prilejul petrecerii sale în Sibiu în ziua înmormântării regretatului profesor *Nicolae Popovici*, îndeosebi din partea stimabililor Domni, puși în fruntea instituțiilor românești: „*Albina*”, institut de credit și economie, „*Concordia*”, societate comercială și Școala civilă de fete cu internat a Asociațiunii din Sibiu.

Țin să relevz cu specială mulțumită munificența și ospitalitatea direcțiunii *mesei studențești* a „*Albinei*”, care a invitat și la prăz delegațiunea studenților noștri.

Rog să primească toți Domii cari ne-au deobligat prin deosebita D-lor prevenire, expresiunea deosebitei mele mulțumite și recunoștințe.

Brașov, în 15 Septembrie v. 1897.

Virgil Onițiu,

directorul școlilor medii gr.-or. române din Brașov.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica „această redacțiunea nu este responsabilă”.

Mai nou.

Părechea regală română în Budapesta.

M. Lor Regele și Regina României au sosit în Budapesta ieri d. a. la 2½ ore. La gara de ost cu o oră înainte s'au întrunit întru întâmpinare: *Lobkovitz*, comandantul corpului de armată, toți miniștrii, reprezentanța orașului, baronul *Aevenhal*, ministru austro-ungar la București, printul *Ghica*, plenipotențiarul României la Viena și *Ales. Balș*, consulul României în Budapesta.

Din partea curții au fost sosit: arhiducele *Iosif*, arhiducele *Otto*, cu soția sa, arhiducesa *Maria Iosefa* și M. Sa *Imperatul-Rege*, în uniformă de general de husari.

Pe peronul gării era postată compania de onoare din regimentul (6) regelui Carol, sub conducerea căpitanului *Pittoni*.

La 2½0 intră trenul regal. Capela militară cântă „*Marșul lui Mihail Viteazul*”. Din cupele ese mai întâiu regele *Carol*, în uniformă regimentului său. Monarhul nostru a îmbrățșat pe regele Carol și l-a sărutat de două ori. Regei Elisabeta a voit să-i sărute mâna, dar l-a prevenit, sărutându-l în obraz. Se fac prezentările.

Arhiducesa *Maria Iosefa* salută grațios pe regina României. Regele Carol stringe mâna tuturor. Regina Elisabeta se întreține cu doamna *Balș*, care-i ofere un buchet, asemenea și tragiadina *Agatha Bărsescu*. După-ace Regele Carol primește raportul companiei de onoare M. Lor es la stradă și iau loc în echipage.

Regele Carol ocupă loc de-a dreapta M. Sale Monarhului nostru. În al doilea echipaj e Regina și arhiducesa *Maria Iosefa*. Cortejul se pornește spre palat. Lângă gară colonia română salută cu „*se trăească!*” pe înalții oaspeți. „Atinși plăcut de această manifestare — scrie „P. L.” — M. Lor se pleacă și mulțumesc amical, zimbînd”. Cortejul trece pe aceeași cale, pe unde a trecut împăratul *Wilhelm*. La palat sînt primiți de arhiducesa *Klotilda*, dignitarii curții și de contele *Goluchowski*.

La 5 ore s'a dat un dîneu de curte. La 8 ore s'a început reprezentația la operă.

Astă-seară va fi un al doilea dîneu, la care se vor rosti toast.

Apelul tinerimei din București.

Comitetul național studențesc a lausat un călduros apel în favorul cauzei naționale. Anunțând că tinerimea își va reînchepe de nou activitatea, ea apelează la cetățeni să depună neprărsarea de până aci și să răspundă cu curaj și demnitate.

Bibliografie.

„**Paradoxe sociologice.**” Din valorosul volum, cu acest titlu, al lui *Max Nordau* cetitorii noștri cunosc deja de mult capitolul „*Naționalitatea*”, care a apărut și în broșură separată în editura „*Tipografe*” soc. pe acții. Acum earăși un nou capitol din același volum ni-se presintă extras într-o drăguță broșură. Este capitolul prim, intitulat „*Reprivire*”, pe care cetitorii noștri l-au avut în rate, în *Foia Tribunei*. Cei ce-și aduc aminte de această plăcută lectură vor afla cu bucurie, că pot să aibă într'un mănunchiu spiele de aur ale lui *Max Nordau*. Ear' cei-ce nu au cetit „*foia*” îndoite trebe să se bucure, că „*Tipografia*”, redipărîndu-o le-a făcut posibil a o ave deodată a mână, ca să suplinească ce au negles.

„*Reprivirea*” lui *Max Nordau* este reprivirea filosofului din amurgul acestui veac asupra vieții neamului omeneș, urmărind paș de paș mersul progresului cultural dela începutul civilizației.

E mare idea, și mângăitor rezultatul unei asemenea „repriviri”, mai ales azi, în această epocă de materialism și blasare pentru tot ce e ideal.

Traducerea românească făcută de *Rosmarin*, ne predă toate finețele originalului într'un delicios limbaj românesc.

Broșura, tipărită pe hârtie fină, adjuștată frumos, are 35 pagini, în octav, și costă numai 20 cr. Se poate procura dela librăria „*Tipografia*”, soc. pe acțiuni în Sibiu, Strada Poplăcii nr. 15.

La „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu 1.—
Terăcunța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moianaru 50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu 75
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu 50

Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann 50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann 50
Turda. Marș patriotic de Paulmann 25
Hora reginei. De Sigis. Paulmann 25
Sărba pașelor. De Sig. Paulmann 25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann 50
Intermezzo pentru piano de M. Capșa 1.—
Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo 50
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu 1.—
La fille du Marin. Vals de Ivanovici 75
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps 75
Liniște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide 1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo 75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo 75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi 25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu 50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu 50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino 75
Surorile. Hora de Gh. Fotino 50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu 50
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu 75
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel 50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz 50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu 57
Ai plans și tu vrodată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu 50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu 50
Pictori! De E. I. Alexandrescu 75
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu 50
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu 50
De Braila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu 50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan 50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan 50
Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan 75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide 50
Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano 1.25
V. Hugo. Poezie. Cuvinte de I. Dorianu, Audea (albadă) 75
I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță 50
I. Villacrose. De ce mi-ai zis odinioară, romanță 75
Radu D. Rosetti. E tr'un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano 75
I. Paschill. L'Amitié, vals 1.—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului 75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano 50
I. Braunstein. Rêve du Matelot, vals pentru piano 1.—
G. Vasilu. Fresmătul Zăvoului, horă 75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano 50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa mi-e scris, romanță pentru voce și piano 50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals 1.50
A. Cirillo, Emilie, polca-mazur pentru piano 75
D. D. Voresa, Mignon, polca-mazur 50
S. Diker. Punct și virgală, polcă pentru piano 50
N. Polizo Micușnești. Douce Souvenances, vals 1.—
Al. Gr. Ciures. Ferdinand - Marș, pentru piano 50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Prețul mărfurilor.

Plata din Sibiu. Dela 28 Septembrie n. Grâu frumos hect. fl. 8.80 până 9.50; grâu mestecat hect. fl. 7.90 până 8.50; sâcăra hect. fl. 5.50 până 6.—; orz hect. 4.20 până 4.60; ovăș hect. fl. 2.20 până 2.80; cucuruz hect. fl. 4.40 până 4.80; mălaiu ht. fl. 5.—; căneapă 4.50; cartofi hect. fl. 2.50 până 3.—; sîmînță de căneapă hect. fl. 4.50 până 5.20; mazere hect. fl. 5.50 până 6.50; linte hect. 7.50 până 8.50; fasole hect. fl. 6.— până 7.—; păsă de grâu 100 chilo fl. 20.— până 22.—; faină nr. 1 100 chilo fl. 20.25; faină nr. 3 100 chilo fl. 19.65; faină nr. 5 100 chilo fl. 19.—; slămină 100 chilo fl. 56.— până 60.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 60.— până 64.—; sîu burc 100 chilo fl. 12.— până 18.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 24.— până 26.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sâpun 100 chilo fl. 1.40.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 1.10 până 1.20; căneapă 100 chilo fl. 32.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 2.50 până 3.50; spirit p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 46 până 60 cr.; carne de vițel chilo 34 până 40 cr.; carne de porc chilo 48 până 50 cr.; carne de berbec chilo 26 până 30 cr.; ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Sept. n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bănățeneș vechiu		75			76		
Grâu dela Tisa		75			76		
Grâu „Pesta”		75			76		
Grâu de Alba-Rog.		75			76		
„Badca”		75			76		
Grâu ung. de Nord „		75			76		
Sămînțe, vechi ori noue			Solul		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
						dela	până
Săcăra			70—72			8.5	8.60
Orz			de mîțreț 80—82			6.15	6.40
”			de vînare 82—84			6.60	7.30
”			de bera 84—86			7.50	8.—
Orz			— 88—91			6.20	6.45
Cucuruz (porumb)		bănăț.				5.10	5.15
”		de sîcșet.				5.—	5.05
Meiu							
Hrișcă							
Sămînțe pe lună.	Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	12.05			12.10	
	Cucuruz	Mai.-Iun. Iul.-Aug.	—			—	5.51
	”	Sept.-Oct.	5.50			—	—
	Orz	Mart.-Apr.	6.25			6.28	6.02
	”	Oct.	6.—			—	—
Produse diverse		Solul				Cămin	
						dela	până
Săm. de trif.		Lucernă ungurească					
”		roșie					
”		rafinat					
Ulei de rap.		dela Pesta				68.50	59
Uns. de porc		dela țeară					
”		svîntată					
Slănină		afumată				59	59.50
”							
Săm. France							
Lietar		slavon nou					
”		bănățeneș					
”		brută					
”		galbînă străcurată					
Ceară		de Rosenau					

Institut vienez pentru curățirea și spălarea albiturilor.

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. publicului, că în institutul meu de spălat și curățit primesc tot felul de albituri bărbătești și femeiești, trussouri de mi-reasă, pantaloni de oficeri, haine de stofă, bărbătești și femeiești, spre curățire, ori scoatere de pete. Mai departe primesc perdele de dantele și le înălbesc după plac, cu luciu alb ca neaua, ori cu luciu brillant.

Maria Mitok,
curățitoare de albituri și pete din Viena.
Sibiu, strada Urezeului nr. 11.

LONDON.

LONDON.

LONDON.

Cereți noul
Catalog de oroloage
cu ilustrații.

Chiar acum a apărut și se trimite gratis.

Pentru a face cunoscută societatea noastră în lume, trimitem următoarele 3 soiuri de oroloage cu preț redus franco vama și colet și le trimitem ori-cui acasă dacă ne trimite pentru orologiul de argint 15 fl., pentru cel de aur 60 fl. și pentru orologiul de aur, cu broș pentru dame 23 fl.

Ambe oroloagele de dami sunt provăzute cu capacuri duble foarte tari (argint sau aur curat) cu anker extraordinar de bun, cu petri de rubin și balanță de compensație. (Cel de aur are încă coardă Breguet). Oroloagele sunt bucată artistice și dăm garanție de 5 ani.

Adresa e:

The International Mercantile Association, 31, Cannon Street, London, E. C.

Toate celelalte mărfuri ca: utensilii de mâncare, de argint și argintate, mărfuri de manufactură în general, mașine și aparate, unelte și mărfuri coloniale pot fi comandate dela noi cu prețurile originale (sau cu prețuri reduse de fabrică).

Ni se poate scrie în toate limbile.

Scrisori nefrancate, ori ne suficient francate nu se primesc.

[1898] 2—10

Directiunea.

Publicațiune.

În 10 Octomvrie n. a. c. se va vinde prin licitațiune publică în comuna Săsaș postă ultimă Ujegyház un cal roșu cu pată de șea, bătrân cam 20—25 ani.

Săsaș, în 29 Septembrie 1897.

[1898] 1—2

Antistia comunală.

Szenbenvármegye közg. erd. bizottsága.

Szám 518—1897.

[1898] 1—3

erd. biz.

Pályázati hirdetés.

Szenbenvármegyében újonnan szervezett erdőgyakornai állásra, mely évi 500 frt fizetés-sel és 100 frt lakpénzzel van egybekötve ezen-nel pályázat nyitattik.

Ezen állásra csak oly egyének pályáz-hatnak, kik az erdészeti akademiát sikerrel végezték.

Előnyben részesülnek oly egyének kik erdőrendezési teendőben gyakorlati jártasságot igazolni képesek, az erdészeti államvizsgát sik-kerrel letették és a német és román nyelvben jártasok.

Felhívtnak pályázni ohajtók, hogy kel-lőleg felszerelt kérvényeiket 1897. évi október hó 20-án ezen bizottsághoz nyújtsák be.

Nagyszeben, 1897. szeptember 25-én.
Szenbenvármegye közg. erd. bizottságától

Thalman,

köispán mint bizottsági elnök.

Picant, amuzant și interesant!

Picant!

Picant!

este

Auto-Cinematographul,

de curând inventat, prin care fie-cine poate pune în mișcare figuri cu mișcări vii, din gură și din membre. Fiecare aparat conține 47—86 fotografii Revolver-fulger. — Complet 20 cr.

Până acum au apărut:

1. În săptămâna de plăcere*.
2. Dansatorul pe funie.
3. Dansatoare (Cancan a Paris*).
4. În fine singură (Nuit de noces*).
5. O bătaie.
6. La trapez (în Tricot).
7. Boxer.
8. Partie clabrias.
9. Prințul Bismarck (în camera germană).
10. Kenguru ca boxer.
11. Găcești? Sărut cu sugestiune*.
12. Accidente de bicicletă (lucrat în 16 figuri).
13. Pucelle*.
14. Susana în baie*.
15. Misteriile buduarului*.
16. Peșteră nocturnă*.
17. Jarciere*.
18. Model*.
19. Dansul serpentin (la lumina electrică*).
20. Dans cu umbrelă excen. 6 colori*.

Trimitere cu ramburs 3 aparate 60 cr.

5 aparate 90 cr. 10 aparate fl. 1.70, 20 aparate fl. 3.20. Mai puțin ca 3 aparate nu se trimite.

Depositar central:

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse 12.

* Numeri numai pentru domni.

Edict de licitație.

Subscrișul în calitate de curator ad actum al rămasului după reșosatul Elie Macelar aduce în urma însărcinării judecătorești reg. de cerc din Sibiu Nr. 71/1897 civ. la cunoștință publică, că în 18 Octomvrie st. n. 1897 la 10 ore a. m. se vor licita în cancelaria advocațională a institutului „Albina” (Bayergasse nr. 1), 26 acții de ale institutului de credit și economii „Albina” în valoare nominală și cu preț de strigare a 100 fl., total 2600 fl. v. a., vându-se fiecare piesă deosebit la cei-ce vor da mai mult.

Sibiu, 1 Septembrie 1897.

Dr. Amos Frâncu,

[1871] 2—3

avocat.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétur. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-par cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste fran-țezească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Măr-gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermeacă. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trim-biționiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-plar 40 cr. sau 80 bani.

0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, reunite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.